

своитѣ обичайни разходки. Още първиятъ день, когато миналъ край оградата, гжскитѣ загракали и протегнали шии къмъ него. Край оградата минавали и много други хора, но гжскитѣ се отнасяли къмъ тѣхъ равнодушно.

За паметъта на „говорещитѣ птици“, т. е. такива, които могатъ да бждатъ научени да изговарятъ думи даже и цѣли изрази, не трѣбва да има никакво съмнение и споръ. Трѣбва птицата при такива случаи да притежава силна паметъ, за да повтори слогове, цѣли думи и изрази, чиито значение тя не разбира.

Вилксъ дълго време е изучвалъ папагалитѣ и той успѣлъ напълно да проследи, какъ папагалитѣ запомнятъ думи и изрази.

Отъ тѣзи проучвания се узнава, че папагалитѣ заучватъ фрази (изрази) както децата, които сж навикнали да „зубрятъ“. Ако изразътъ е отъ нѣколко думи, папагалътъ изговаря първитѣ две-три думи и ги повтаря нѣколко пжти, следъ това прибавя нова дума, повтаря съ нея цѣлия изразъ нѣколко пжти, прибавя още нова дума и съ нея повтаря отначалото и т. н., докато запомни всичко.

Вилксъ е успѣлъ да разбере, какъ папагалитѣ забравятъ изученото. Ако въ продължение на известно време папзгала не бжде заставянъ да изговаря изреченото, той го забравя. При това забравя най-напредъ последнитѣ думи или срѣднитѣ. Първитѣ думи сж вкоренени въ паметъта на попагала по-здраво и се запазватъ най-дълго.

Изъ „Царството на животнитѣ и растенията“.